

[Justitsministeren.]

Sverige havde oprindelig en mere vidtgaende Tanke og havde rejst det Spørgsmaal, om det ikke var muligt at gennemføre en fællesnordisk Straffelovgivning med den Konsekvens, at Straffedomme, der er afsagt i et af de nordiske Lande, uden videre for hele deres Indholds Vedkommende, altsaa ogsaa for saa vidt angaar Frihedsstraf, skulde kunne fuldbyrdes i et af de andre Lande. Man kan mene, hvad man vil om Hensigtsmæssigheden af at have saa vidtgaende Bestemmelser; aktuelt blev det ikke, fordi der er saa stor Uoverensstemmelse mellem de svenske og danske Regler for Straffudmaaling og Straffuldbyrdelse, at det vilde være meget vanskeligt at finde ud af, hvordan man skulde finde den rigtige Form for Gennemførelsen her i Landet, f. Eks. af en svensk Dom. Dertil kommer, at Straffesystemet for Tiden er i Støbeskeen i Sverige; hele Straffevæsenet er i en Udvikling, som ikke er fuldendt, og som gør, at det ikke vil være muligt at faa en nogenlunde hurtig Ikrafttrædelse, hvad der er af Interesse for vor Mulighed for at gennemføre Værnemagderdomme. Man maatte ogsaa tro, at det i saa Fald vilde blive nødvendigt at optage Spørgsmaalet om den danske strafferetlige Lovgivning til Overvejelse. Man enedes derfor om at begrænse sig til det, som Konventionen angaar, og som jeg allerede har omtalt: gensidig Tvangsfuldbyrdelse af Dommenes Bestemmelser om Bøder, Konfiskation og Sagsomkostninger.

Jeg har allerede nævnt den Betydning, det kan have for Danmark at kunne gennemføre visse Domme i Sverige og Norge. Det kan ogsaa have Betydning i andre Henseender. Man kan med den livlige Trafik, der er Landene imellem, komme ud for Tilfælde, hvor Domme i Færdselsager paalægger Erstatning, som skal udredes af en Statsborger fra det ene Land, som har gjort sig skyldig i en Overtrædelse i det andet Land. Det er nu ret indviklet at faa saadanne Domme gennemført, fordi Færdselsforseelserne ikke er saa store og alvorlige, at man kan holde Synderen tilbage i det Land, hvor han har forset sig. Han har Lov til uden videre at rejse hjem igen; og her vil han som oftest være nogenlunde dækket for de Følger, han har paadraget sig. Det bliver nu, naar Loven gennemføres, anderledes.

Man kunde spørge, om der ikke er Betænkeligheder ved her i Landet at gennemføre udenlandske Straffedomme. Jeg tror, man let kan blive enig om, at de Betænkeligheder, som man kunde tænke sig, ikke har nogen Vægt, sammenlignet med de For-

dele, der opnaas. Der er saa stor Overensstemmelse mellem Retsopfattelsen og for saa vidt ogsaa mellem Straffesystemet og den Strafferetspleje, som findes i de tre nordiske Lande, at man ingen Betænkelighed kan have ved at gennemføre Reglerne.

Jeg har i saa korte Træk som muligt gennemgaaet det væsentlige Indhold af den Konvention, som Lovforslaget tilsigter at give Mulighed for at sætte i Kraft. Jeg skal tillade mig at slutte med at anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Velfærdsforanstaltninger for søfarende.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 957).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 57 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Man gik derefter til:

Tredie Behandling af Forslag til Vandløbslov.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 957).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Nielsen-Man: Uanset at det af et Mindretal stillede Ændringsforslag ved anden Behandling blev stemt ned, er der Haab om, at Lovforslaget paa dette Punkt ved sin yderligere Behandling paa Rigsdagen, maaske i det andet høje Ting og senere her, kan ændres, men i hvert Fald er der ved dette Lovforslag sket saa væsentlige For-